

DEPARTAMENT DE COMUNICACIÓ

INVENTARIS D'ARQUITECTURA: Joan M. De RIBOT

Exposició des del 5 de setembre al 6 d'octubre de 2003.

Presentació del llibre ***Inventaris d'Arquitectura: Joan Maria de Ribot*** i conferència a càrrec d'Enric Mirambell: divendres 19 de setembre de 2003 a les 20 hores.

Sala Gran d'exposicions de la Demarcació de Girona del COAC.

La Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya presenta un nou volum de la sèrie **Inventaris d'Arquitectura**, una col·lecció de llibres que neix amb la voluntat de donar forma impresa a l'experiència professional d'arquitectes amb una trajectòria extensa i remarcable al llarg i ample de la geografia catalana, amb la idea d'anar construint un fons documental d'actualitat.

Les publicacions es complementen amb una exposició, on es mostren dibuixos, apunts i croquis; un material que normalment queda restringit a la intimitat dels despatxos d'arquitectura. És la feina del dia a dia de l'arquitecte.

La publicació, la cinquena dins la col·lecció, que es presenta el proper 19 de setembre de 2003 està dedicada a l'arquitecte gironí Joan Maria de Ribot i Balle (Girona, 1919). A la mostra paral·lela es podrà veure els plànols originals dels diferents projectes realitzats en el seu despatx particular.

Apunt biogràfic de Joan M. de Ribot i de Balle (Girona, 1919).

Estudia a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Obté el títol d'arquitecte l'any 1947 i el de doctor arquitecte, el 1965.

La seva llarga carrera professional té dues vessants fonamentals: l'arquitectura residencial i l'interiorisme des del despatx privat, i la tasca pública intervinguent en la restauració de nombrosos monuments.

Des del seu despatx d'arquitecte realitza xalets a la Costa Brava, vivendes a diferents punts de les nostres comarques, escoles i equipaments industrials i comercials. Les seves obres més reconegudes són el Garatge Forné, el bloc Mascort, el bloc Serra, l'ampliació de la Indústria Òptimus a Girona; el Garatge La Hispano Hilariense a Arbúcies, l'Hotel Alga a Calella de Palafrugell i l'Hotel Sant Marc a Tossa de Mar, entre d'altres.

Dirigeix en el període 1975 a 1986 nombroses obres de restauració com a arquitecte en cap del Servei de Conservació i Catalogació de Monuments de la Diputació de Girona. Ha intervingut en nombrosos monuments de les comarques gironines, especialment, en petites esglésies, algunes de gran importància històrica, com Sant Julià de Boada, o grans monuments a Girona ciutat com el claustre i la torre de Carlemany a la Catedral, el monestir de Sant Pere de Galligans o l'església de Sant Nicolau.

Pel que fa a cases senyorials restaura la Fontana d'Or i les Torres de Palau a Girona, Ca la Pruna a Pals, la Casa de les Vídues a Llagostera i la Casa Saleta a Sant Hilari Sacalm, per citar-ne algunes.

Diploma de reconeixement de Mèrits de la Direcció General de Patrimoni Artístic de la Generalitat de Catalunya. L'any 1998 rep la Medalla President Macià i el 1999 és nomenat acadèmic honorífic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts Sant Jordi.

Forma part, junt amb altres professionals, de la Comissió Redactora del Pla Director de la Catedral de Girona.

Text introductori del llibre a càrrec d'Enric Mirambell

Un llarg període de més de mig segle dedicat a l'arquitectura permet aplegar una obra ingent que deixa una notable empremta en el marc social en què s'ha desenvolupat. I més si aquests anys de treball han estat d'una densitat considerable.

Joan Maria de Ribot i de Balle a més d'un professional de reconeguda solvència, és el senyor Ribot. El seu senyoriu no es basa en la importància que ell es vulgui donar, ni en la ostentació que faci de la seva distingida nissaga, sinó en la finor del seu comportament, en la delicadesa del seu tracte, en el rigor dels seus criteris, en l'escrupolositat dels seus conceptes, en la constància i l'aplicació al treball.

Durant anys i anys la seva presència en l'àmbit ciutadà ha estat constant. Amb una meticulositat indefectible ha estructurat les hores de la seva jornada que ha acomplert amb una estricta puntualitat. La fidelitat total als seus ideals i a les seves conviccions, la dedicació professional plena i intel·ligent, el respecte als deures de ciutadania, la dedicació familiar amant i cordial i el culte a l'amistat. Són els components que integren la seva personalitat.

El seu caminar pels nostres carrers, amb uns horaris fixos, de casa a la feina i de la feina a casa, descobreix la seva manera de ser: assossegat, impertorbable, serè, metòdic, sense presses ni estridències, però sense entretenir-se ni distreure's en banalitats.

La seva manera de treballar pot semblar lenta i parsimoniosa, però és que en la seva obra no hi cap la improvisació ni la mínima concessió a la irreflexió. Abans no dona una obra per acabada ha de tenir la seguretat que l'estudi previ ha estat exhaustiu, l'elaboració meticulosa del projecte amb tots els condicionants que el puguin afectar, la consideració de tots els detalls, la perfecció en l'execució.

El catàleg de la seva producció arquitectònica respon al llarg període que abraça i a la constància en la dedicació. Les comarques gironines atresoren una gran quantitat d'obra de l'arquitecte Ribot. Blocs de pisos, habitatges unifamiliars, hotels, masies, hospitals, col·legis, esglésies i monestirs..., però també tallers, naus industrials, garatges...

Totes les seves obres tenen un toc de distinció que s'avenen amb la personalitat ben definida que té. Són projectes conscientment ideats i realitzats, amb un clar caràcter de permanència, de perdurabilitat, de persistència, de fermesa.

Una part molt notable de la seva dedicació professional la va aplicar a la direcció del servei provincial de conservació i restauració de monuments. Les nostres comarques són riques en construccions de caràcter monumental que han estat sotmeses a les eventualitats del temps i a la incúria de moltes generacions que no les van valorar adequadament. Tot aquest patrimoni històric i arqueològic ha necessitat un tractament eficaç i molt acurat. Quan la Diputació comptà amb recursos, no diré que suficients, però sí mínimament acceptables per emprendre aquesta tasca de recuperació, veié la necessitat de nomenar un arquitecte per dirigir-la. I en l'elecció no hi hagué dubtes. El doctor-arquitecte Joan Maria de Ribot era la persona idònia per responsabilitzar-se d'aquest encàrrec delicat. Des que es feu càrrec del servei fins que li arribà l'hora de la jubilació oficial, tingué ocasió d'intervenir en importants obres i deixar la marca del seu bon fer en innumbrables monuments de les terres gironines, des de l'Empordà a la Selva, de la Garrotxa al Gironès, de la Cerdanya i el Ripollès al Pla de l'Estany. És ben llarga la relació de les obres executades, amb uns mitjans econòmics limitats, però administrats escrupolosament per treure'n la màxima rendibilitat. Des de petites edificacions fins a obres senyeres i cabdals, des de detalls complementaris fins a intervencions completes en grans monuments. En totes aquestes obres hi queda palesa la mà mestra de l'arquitecte Ribot, que hi intervingué amb gran respecte i fins i tot unció.

Cal fer una menció especial de la restauració de la Fontana d'Or. Es tractava de recuperar un edifici singular que havia estat adulterat per dedicar les seves diverses plantes a oficines, seu d'entitats públiques i habitacles particulars. La intervenció pacient, eficaç, ben estudiada i fonamentada de Joan Maria de Ribot retornà a aquell noble casal la condició d'edifici civil més important de la Girona arqueològica.

La figura del Dr. Ribot és inconfusible: s'hi combinen l'elegància i la senzillesa, l'austeritat i el senyoriu, la humilitat i la perfecció. Allò que es manifesta en la presentació externa de la seva persona també es reflecteix en l'obra arquitectònica.